

Może być wypowiedziany w każdej chwili. Wypowiedzenie uzyskuje moc po upływie miesiąca.

Traci moc obowiązującą z dniem, w którym Rząd francuski zawiadomi Rząd brytyjski o ratyfikacji przez Polskę Konwencji w sprawie uregulowania żeglugi powietrznej, podpisanej w Paryżu, dnia 13 października 1919 r., — a to stosownie do końcowego postanowienia tej Konwencji.

Sporządzono w Warszawie, dnia 13 sierpnia 1924 roku, w dwu egzemplarzach.

Minister Spraw Zagranicznych
Rzeczypospolitej Polskiej:

Al. Skrzyński

Posel Nadzwyczajny i Minister
Pełnomocny Jego Brytyjskiej
Mości w Polsce: *W. G. Max Muller*

Il pourra être dénoncé à chaque moment. La dénonciation prendra son effet après un mois.

Il expirera le jour, où le Gouvernement français aura donné avis au Gouvernement britannique de la ratification par la Pologne de la Convention portant réglementation de la navigation aérienne, signée à Paris, le 13 octobre 1919, — conformément à la stipulation finale de cette Convention.

Fait à Varsovie, le 13 août 1924, en deux exemplaires.

Le Ministre des Affaires Étrangères
de la République Polonaise:

Al. Skrzyński

L'Envoyé Extraordinaire et Ministre
Plénipotentiaire de S. M. Britannique
en Pologne: *W. G. Max Muller*

Protokół powyższy ratyfikujemy i zatwierdzamy.

w Warszawie dnia 3 października 1924 r.

S. Wojciechowski

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej

Prezes Rady Ministrów:

Wł. Grabski

Minister Spraw Zagranicznych:

Al. Skrzyński

L. S.

871.

Oświadczenie rządowe

z dnia 18 października 1924 roku

w sprawie wymiany not pomiędzy Rządem Polskim a Brytyjskim, dotyczących zatwierdzenia protokołu o tymczasowym uregulowaniu żeglugi powietrznej między Polską a Wielką Brytanią i Północną Irlandją, podpisanego w Warszawie dnia 13 sierpnia 1924 roku.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w dniu 13 października 1924 roku w Warszawie nastąpiła, przewidziana w artykule 5 ust. 1 protokołu o tymczasowym uregulowaniu żeglugi powietrznej między Polską a Wielką Brytanią i Północną Irlandją, podpisanego w Warszawie dnia 13 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 870), wymiana not pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Irlandji w sprawie zatwierdzenia powyższego protokołu przez kompetentne władze obu Państw.

Minister Spraw Zagranicznych: *Al. Skrzyński*

872.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 15 października 1924 r.

w sprawie podwyższenia dodatków drożynianych do rent, pobieranych na podstawie ustaw o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie, obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy art. art. 16 i 17 ustawy z dnia 2 lipca 1921 r., wprowadzającej dodatki drożyniane do rent,

ustalonych na podstawie ustaw Rzeszy Niemieckiej o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków w przemyśle i rolnictwie oraz zmieniającej niektóre postanowienia tych ustaw (Dz. U. R. P. № 64 poz. 398), oraz art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej (Dz. U. R. P. № 30 poz. 247) zarządza się co następuje:

§ 1. Kwotę, przewidzianą w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 32 poz. 324), zmienia się z dniem 1 października 1924 r.:

1) w zastosowaniu do rent z tytułu wypadków w przemyśle oraz rent wymienionych w § 931 Ordynacji Ubezpieczeniowej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. Urz. Niem. str. 509) na 720 zł.,

2) w zastosowaniu do rent z tytułu wypadków w rolnictwie, wymienionych w ust. 1 § 936 wyżej powołanej Ordynacji, dla poszkodowanych robotników rolnych mężczyzn w wieku poniżej 16 lat na 360 zł., w wieku od 16 do 21 lat na 525 zł., w wieku ponad 21 lat na 621 zł., dla poszkodowanych robotnic: w wieku poniżej 16 lat na 300 zł., w wieku od 16 do 21 lat na 408 zł., w wieku ponad 21 lat na 450 zł.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

873.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 października 1924 r.

w sprawie zakresu działania i organizacji Urzędu Emigracyjnego przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej.

Na podstawie art. 15, 18 dekretu z dn. 3 stycznia 1918 r. o organizacji władz naczelnych (Dz. Pr. Kr. P. № 1 poz. 1) oraz na podstawie art. 5 ustawy z dn. 4 listopada 1920 r. w przedmiocie uregulowania spraw dobrowolnej i przymusowej emigracji ludności (Dz. U. R. P. № 108 poz. 707) zarządza się co następuje:

§ 1. Do zakresu działania Urzędu Emigracyjnego przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej należą wszystkie sprawy, dotyczące emigracji, reemigracji, imigracji i opieki nad uchodźcami, a w szczególności:

- a) przygotowywanie ustaw i rozporządzeń w przedmiotach, podlegających kompetencji urzędu,
- b) wykonanie ustaw i rozporządzeń, dotyczących migracji ludności i opieki nad wychodźstwem,
- c) przygotowywanie ze współudziałem Ministerstwa Spraw Zagranicznych konwencji emigracyjnych i wszelkich układów międzynarodowych, dotyczących emigracji, reemigracji i imigracji oraz nadzór nad wykonaniem tych konwencji i układów po ich zawarciu,
- d) nadzór nad kontraktowaniem robotników do pracy zagranicą,
- e) przeciwdziałanie szkodliwej propagandzie emigracyjnej i nielegalnemu werbowaniu emigracyjnemu,
- f) zbieranie wiadomości o stosunkach, panujących w państwach obcych pod względem konjunktury emigracyjnej i udzielanie tych

wiadomości zainteresowanym osobom, instytucjom i władzom,

- g) sprawy związane z organizacją transportów emigrantów i reemigrantów,
- h) opieka nad emigrantami i reemigrantami w czasie podróży,
- i) ochrona praw i interesów emigrantów na miejscu pracy,
- j) opieka nad reemigrantami po ich powrocie do kraju,
- k) współdziałanie z Ministerstwem Skarbu w organizacji przesyłania oszczędności wychodźców do kraju,
- l) popieranie tych zrzeszeń i instytucyj społecznych i gospodarczych w kraju i zagranicą, których celem jest niesienie pomocy i opieka nad emigrantami i reemigrantami oraz nadzorowanie działalności tych zrzeszeń i instytucyj pod względem ich stosowania się do przepisów emigracyjnych,
- m) opinjowanie w sprawach udzielania koncesyj kompanjom okrętowym na sprzedaż w Polsce biletów III klasy i międzypokładowych,
- n) prowadzenie w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym statystyki ruchu emigracyjnego, reemigracyjnego i imigracyjnego.

§ 2. Na czele Urzędu Emigracyjnego stoi dyrektor, mianowany przez Prezydenta Rzeczypospolitej na podstawie wniosku Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych, uchwalonego przez Radę Ministrów. Wszystkich innych urzędników Urzędu Emigracyjnego mianuje Minister Pracy i Opieki Społecznej przy zachowaniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164).

§ 3. Sprawy personalne i budżetowo-rachunkowe Urzędu Emigracyjnego prowadzi Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

§ 4. Współdziałanie z organami wykonawczymi innych ministerstw reguluje porozumienie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z odpowiednimi ministrami.

Zadanie swe poza granicami Rzeczypospolitej Urząd Emigracyjny spełnia w ścisłym porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych i za pomocą jego organów.

§ 5. W krajach, uznanych przez Urząd Emigracyjny za szczególnie ważne dla emigracji, Minister Spraw Zagranicznych mianuje na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej osobnych attachés do spraw uchodźczych, pełniących swe obowiązki służbowe przy przedstawicielstwach dyplomatycznych i konsularnych.

Zadania ich i charakter służbowy ureguluje osobne rozporządzenie Ministra Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

§ 6. Przy Urzędzie Emigracyjnym istnieje, jako organ doradczy, Rada Emigracyjna utworzona na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1921 r. o utworzeniu Państwowej Rady Emigracyjnej (Dz. U. R. P. № 64 poz. 403).